

Gang stod Ansigt til Ansigt med en Repræsentant for den Klasse i Samfundet, der hører til de mærkede og delvis udstødte, en Fange, som var sat til at udføre noget Arbejde i den store Guvernørbolig. Hun talte med Manden, og hun har vel allerede ved dette første Møde vist sin ufattelige Evne til at naa inde til det gode, der findes i ethvert Menneske, hvor skjult det end kan synes. Fangen sagde til hende: Hvorfor kommer De ikke ned i Fængslet og taler til os?

I tredive Aar har „Mathilda“, som hun helst vil kaldes, og som Fangerne gennem disse Aar har kaldt hende, færdes ud og ind i Fængslerne, trøstende, opmuntrende og missionerende. Hun begyndte ikke med at missionere — hun fandt Vej til det gode hos de forhærdede. Forbryderen oppe fra Nordland talte hun til om hans smukke, mærkelige Land, saa hans Længsel brød ud, og han med Graad mindedes den Tid, da han gik der hjemme, en fri Mand, som Forbrydelsen ikke havde sat i Knæ.

Autoriteterne bøjede sig for Mathilda Wredes Myndighed, Fængselsportene blev lukket op, naar hun krævede Adgang — man forstod, at hendes Indflydelse naaede frem, dér hvor Straf vel aldrig naar. Myndighedernes Opgave er at, beskytte Samfundet, Mathilda Wredes Opgave var at hjælpe og frelse.

Med Krigens Udbrud blev Fængslerne lukkede ogsaa for Fangerne gode Aand. Men Mathilda hvilede ikke; udefra holdt hun Forbindelse med sine Venner, og hun bragte, saa godt det lod sig gøre, Bud mellem dem og deres Paarørende.

Da Revolutionen i 1917 udbrod blev Fængslerne aabnede — de politiske Fanger fik deres Frihed.

Det var lykkelige Dage for Mathilda W. og travle Dage. Hun skaffede Mad til dem, der stod hjemløse, hun sørgede for Arbejde til de Arbejdsløse; en ung Mand havde siddet fanget i tolv Aar, han var nitten, da han kom ind i Fængslet og forlovet. Mathilda W. havde holdt Forbindelsen vedlige mellem de to unge — deres Bryllup stod i hendes lille Hjem.

Hun kender ikke Frygt. Naar Fængselsopsynet raadede fra — den og den Fange var som et Dyr af Vildskab —, saa gik hun modigt ind, og hendes Mod betvang og sejrede, selv i Tilfælde, hvor det syntes, at denne Gang vilde det gaa galt.

Sorgelige og tunge Tider har Ma-

thilda W. oplevet siden hine Dage. Hun er træt og overanstrengt, siges der af dem, der traf hende under hendes korte Ophold her i Byen — man kan sige sig selv, hvor hun, der vilde frem ad Kærlighedens Vej, har lidt under de sidste Aars Begivenheder.

Hun blev i Helsingfors under Rædselsperioden. Blandt de røde Voldsmænd traf hun mange af sine tidligere Fanger — nu var det deres Tur til at fængsle, og Mathilda W. formandede og bad dem huske paa deres egne bitre Erfaringer fra deres Fængsels-tid. Meget har hun ogsaa her udrettet i Kraft af sin Personligheds Styrke og i Kraft af den Kærligheds Gnist, hun formaar at tænde i haarde Hjerter.

Det er Kvinder som Mathilda Wrede, vort Samfund i Øjeblikket trænger til, men — Ak! hvor sjældne er de ikke.

Til den rette ansvarshavende.

—o—

En Diskussion mellem den, som med sit Navn og sin Person staar til Ansvar for hvert Ord, hun skriver, en ansvarsløs Redaktør (se Kv. og Sf. Nr. 17, Sp. 153) byder ikke ligesom Leg, derfor retter jeg ikke mit Svar til Redaktøren eller det menige Medlem af Fællesstyrelsen, som maatte skjule sig bag det lukkede Vizir, jeg nu gennem tre Numre har haft for mig, men jeg retter det til D. K.s i sidste Instans rette ansvarshavende (se Kv. og Sf. Nr. 13, Sp. 118), og jeg forudskikker to Spørgsmaal, af hvis Besvarelse mit Svar paa det til mig i Bladets forrige Nummer direkte stillede Spørgsmaal vil afhænge.

Jeg spørger da:

1) „Betragter D. K. i Overensstemmelse med Flertalsstandpunktet paa Fællesmødet i Aalborg enhver Kvinde, der er indvalgt paa Rigsdagen af sit Parti, som sin og Kvindesagens Repræsentant, uanset om hun forud for Valget er anbefalet Partiet af D. K. eller ikke?“

2) „Betragter D. K. vedblivende det kvindelige Rigsdagsmedlem som sin Repræsentant, der, skønt hun havde taget imod D. K.s Anbefaling forud for Valget, dog stemte imod D. K.s Krav om Kvinders Adgang til Præsteembeder?“

Besvarer den rette ansvarshavende for D. K. og dets Blad disse Spørgs-

maal med Ja, da er mit Svar paa det til mig stillede Spørgsmaal dette: „Naar D. K.s Repræsentanter paa Rigsdagen har stemt mod hverandre i et af Kvindesagens Principspørgsmaal — i dette Tilfælde Kvinders Adgang til Præsteembeder — da er Kvindesagens Kæde paa Rigsdagen sprængt, og vedkommende Spørgsmaal ligger ikke længere der som en Kvindesag, men som en af nogle Partiers Mænd og Kvinder støttet og af andre Partiers Mænd og Kvinder modarbejdet Sag. En Henvendelse fra Kvindeorganisationens Side til Rigsdagen vil jeg under disse Forhold modsætte mig, da den vil kunne opfattes som en Haandsrækning til de støttende Partier og en Protest mod de modarbejdende, da hver af Parterne kan paaberaabe sig, at deres Kvinder har stemt som Kvindesagens Repræsentanter.“

Besvarer den rette ansvarshavende derimod ovennævnte to Spørgsmaal med Nej, da bliver mit Svar:

„Naar D. K. erkender — imod Aalborgmødets Flertalsstandpunkt — at de ikke har været repræsenteret paa Rigsdagen ved de Kvinder, som det ikke havde givet sin Anbefaling, og naar det erkender, at det ikke længere føler sig repræsenteret ved den Kvinde, som trods dets Anbefaling har modsat sig Kvinders Adgang til Præsteembeder, da er D. K. slet ikke repræsenteret paa Rigsdagen, da har Kvindesagens Kæde paa Rigsdagen ikke været sluttet og er som Følge heraf heller ikke sprængt, da ligger Spørgsmaalet: Kvinders Adgang til Præsteembeder paa Rigsdagen som en Kvindesag, baaret frem af nogle Partier og modarbejdet af andre, og da er Vejen nu som i gamle Dage farbar for Henvendelser fra Kvindeorganisationens Side baade til enkelte og til samtlige Partier paa Rigsdagen.“

Jeg beder D. K.s i sidste Instans rette ansvarshavende i Henhold til hendes Udtalelser paa Fællesmødet i Horsens (se den tidligere Henviisning) om personlig at besvare mig mine to Spørgsmaal, samtidig er mit Svar paa det til mig i forrige Nummer direkte stillede Spørgsmaal givet.

Gyrithe Lemche.

Vi modtog Fru Lemches Artikel, efter at Bladet var gaaet i Trykken. Vi har skaffet Plads til den; derimod har det ikke været muligt ogsaa at skaffe Plads for en Artikel, vi samtidigt modtog fra Frk. Fanny Ridtger,